

єдино можливим засобом подальшого функціонування підприємства, його конкурентоспроможності. Певні кроки зроблені у межах удосконалення податкового законодавства, в якому значно підвищена плата за забруднення навколишнього середовища, використання природних ресурсів. Наступним кроком повинно стати удосконалення антимонопольного законодавства та забезпечення контролю його виконання. В умовах, коли галузі економіки майже цілком переходять до одного власника, орієнтація на оцінку рівня монополізації, як частки на ринку (35%), яку займає окреме підприємство, не є дієвим механізмом створення конкурентного середовища. Також в умовах вільного руху капіталу держава повинна опікуватись створенням підприємств, які є споживачами продукції низьких рівнів переробки: наприклад споживачів продукції гірничо-металургійного комплексу (машинобудівних, інструментальних, приладобудівних), розвитком виробництва високолегованої сталі для забезпечення якості продукції машинобудівних, приладобудівних та інструментальних виробництв. Такий підхід забезпечить виробництва імпортозаміщуючої продукції, кардинально підвищить кількість робочих місць, створить умови для виробництва інноваційної продукції, яка базуватиметься на вітчизняних та зарубіжних нематеріальних активах, змінить структуру експорту-імпорту, що, у свою чергу, забезпечить позитивне сальдо торгового балансу країни та, як наслідок, зменшить необхідність залучення кредитів міжнародних фондів, які спрямовуються на регулювання платіжного балансу. Таким чином фактори створення ефективного фінансового механізму інноваційного розвитку знаходяться у площині удосконалення антимонопольного законодавства та формування видаткової частини державного бюджету.

ПЕРСПЕКТИВИ ІНОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Дідик Л. М., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ

Фінансова глобалізація є об'єктивним процесом, який відображає сукупність умов розвитку сучасного світового суспільства і, насамперед, науково-технічного і економічного прогресу. В її основі: вільний рух капіталів, валюти, їх переміщення через національні кордони, результатом чого є формування глобальних фінансових ринків і світового фінансового співтовариства; посилення взаємозалежності та взаємовпливу країн у сфері фінансових відносин; зростання ролі міжнародних кредитних відносин, міжнародного руху капіталів; розширення джерел надходження доходів.

Україна вже долучилася до всеохоплюючих глобалізаційних процесів, тому дослідження теоретичних засад та особливостей практичного прояву фінансової глобалізації набуває особливої актуальності.

Україна як нова незалежна держава інтегрується у якісно новий для нас світ, головна ознака якого — глобальна взаємозалежність, котра охоплює та видозмінює політичні, економічні, соціальні і екологічні умови розвитку. Безперечно, що глобалізація сприяє загальному економічному прогресу.

З одного боку, процес фінансової глобалізації створює численні економічні переваги (стимулювання вільного руху капіталів, загальне зростання рівня свободи для підприємництва, прискорення економічного зростання, збільшення обсягу інвестицій тощо), з іншого – створює нові загрози для економічної безпеки, підвищуючи нестабільність національних економічних і фінансових систем та їх залежність від загальносвітового фінансового ринку.

Аналіз переваг і ризиків фінансової глобалізації для економіки України дає можливість дійти таких висновків.

Фінансова глобалізація створює для економіки України важливі переваги, які полягають в :

- розширенні зв'язків з основними учасниками глобального фінансового ринку – ТНК і міжнародними фінансовими організаціями;
- збільшення інвестицій (які регулюються насамперед глобальними ТНК);
- збільшення фінансової допомоги з боку міжнародних фінансових організацій (зокрема, МВФ);
- збільшення доступу до нових технологій, окрема технологій операцій на фінансовому ринку.

Фінансова глобалізація створює для економіки України серйозні ризики і загрози, зокрема:

- вигоди фінансової глобалізації розподіляються нерівномірно, і економічно розвинені країни мають більше можливостей скористатися ними, ніж країни з транзитивною економікою, зокрема, Україна;
- випереджальний розвиток глобального фінансового ринку підвищує залежність країн з транзитивною економікою від змін на глобальному ринку, а можливості української держави впливати на цю залежність зменшуються;
- залежність національного фінансового ринку від глобального посилює процеси вивезення капіталу, збільшує зовнішній борг і, внаслідок цього, може призводити до втрати економічного суверенітету держави;
- зростання складності системи глобального фінансового ринку підвищує загальну нестабільність цієї системи, а мобільність фінансового капіталу стає передумовою фінансових криз, які через взаємозв'язки національного і глобального фінансових ринків можуть поширюватися в Україні.

Тому процеси інтеграції України у світовий та європейський фінансові ринки потребують вироблення власної стратегії розвитку національного фінансового ринку, в основі якої має бути використання сучасних фінансово-кредитних технологій, адаптованих до специфічних умов національної економіки, а також гармонізація української законодавчої бази щодо фінансових ринків з європейським та міжнародним законодавством.